

mulle mõnda kiusatust sündis. Sest aeast sadil lu-
 ftime ühheskoos maad möda, teäma warrastas suri,
 miäna pissokesi ellajaid. Mis ial püdsime piddi wenna
 kombel jäggatud sama, agga ei olnud ossad ial ühhe-
 surused, waid teäma wöttis parremad futäied ja an-
 dis mulle, mis ülle jäi. Olli Kriimsfilm wassika
 eht warsa rõwinud, wai oina eht sikkokese kinni
 wötnud ja leidsin ma tedda parrajalt sagi kallal,
 mis teäma küsis sippeldas: seal ärritas ta ammast
 ja irmutas mind urrisedes ärra, mis läbbi miäna
 ossa teämale jäi. Sa kui kahheleste ärga murd-
 sine eht lehma mahhalkisufime, siis tulli filmapilgul-
 ta naine seitsme lapsaga ulgudes sögi kallale, ja
 pelletasid mind metsa. Ei mitte küllekondikeski an-
 tud enne mulle kunni üsna paljaks olli närritud;
 kõigega piddin leppima. Tääno Jumalale! ma siiski
 nälgä ei näinud. Kallist wäna warra noffides toit-
 sin ma sallamahti oma pääd, sest kulda, öbbedat
 ja muud kallist naudi olli mul küllalti peidus; egga
 jduaks praego raudwanter seitsme koormaga sedda
 warra ärraweddada.

Kuüninga lõrw sirguš pikkemaks kui Reinowad-
 deri warrandusest kulis, teäna astus liggemale ja
 küsis: „Kust teie kallist wäna warra saite? kust
 naudi endale pärrisite? Tunnistage awalikkult
 ülles!“ Reinowadder wastas: „Mis kasso sest
 saaksin, kui warra akkaksin salgama, egga ma surres
 kallist warrast middagi kasa wöi wötta. Teie sündi-

ning sowimist möda tahhan kõif awalikkust ilmu-
 tada; ei tohi ma armastuse egga ädda pärrast
 middagi salla asja kauemine warjada, kuulge siis:
 se warra olli warrastatud! Mõningad ollid nõu-
 pidanud ja wandega finnitunud: teile, aus kuüninga
 issand, otsa tehha, ja kui sel korral warra ni targal
 kombel nende järrelt ei olleks warrastatud, siis
 olleksite teie ammogi otsas. Pange tähhele, armol-
 line issand! mis ma ütlen: teie ello ja õn seisid
 niimetud warra külles. Miäna kaddund issa sai selle
 asja läbbi sure ädda siise, langes eme aego surma
 ja tulles karta — iggawese ukatusse! Agga kõif
 sündis, armoline kuüningas ükones teie kassokš.

Kui kuüningana ehmatades Reinowadderi kolle-
 dat juttu olli kuulnud, mis surest warrast ja abbi-
 kasa surmast tunnistust andsid, ütles teäna: „Miäna
 nomin teid, armas Reinowadder! tulletage meele,
 mis pik tundmata teekäif teie jalge ees seisab! wä-
 hendage kahhetsemise läbbi rasket inge koormat ja
 tunnistage meile töt möda sedda mõrtsuka luggu
 ülles.“ — Kuüningas lissas jure: „Iggamees olgo
 wait! Reinowadder tulgo reddeli pealt mahha,
 astugo liggemale; meie tahhame asja otsust pikke-
 malt läbbi kulata.“ Reinowadderi südda läks jul-
 gemaks, teäna tulli wihhameestele meeleyahhanduseks
 reddeli pealt mahha, ning astus kuüninga ning kuün-
 gasa liggemale, kes pikkemalt salla asja läbbi tahtsid
 kulata. Nüüd walmistas Reinowadder enäst ue